

Dosar nr. 568/3/2014 (Număr intern 795/2014)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA A V-A CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 372/2014

Şedinţă publică de la 14 Mai 2014

Completul compus din:

PREŞEDINTE PAUL PRICOPE

Judecător ELENA-SIMONA RĂDOI

Grefier EUGENIA-RODICA LUNGU

*****

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor formulate de reclamanta **SC BGA INSTAL ENERGIE SRL - J40/570/2007, CUI 20547470** și de **ZLATE ANDREI**, împotriva Sentinței civile nr.1081/11.03.2014, pronunțată de Secția a VI-a Civilă a Tribunalului București în dosarul nr.568/3/2014 având ca obiect suspendare executare hot.AGA, pe cale de ordonanță președințială, în contradictoriu cu intimata părătă **SC APROMATCO SA - J40/245/1991, CUI 331730**.

Dezbaterile în apel au avut loc în cadrul ședinței publice din data de 13.05.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezența, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera în baza art. 396 alin.1 raportat la art. 998 alin. 4 Noul Cod de procedură civilă și pentru a da părților posibilitatea să depună concluzii sau note scrise, a amânat pronunțarea în cauză pentru data de astăzi, 14.05.2014, când a decis următoarele:

C U R T E A

Asupra apelurilor de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a VI-a, la data de 10.01.2014, sub nr. 568/3/2014, reclamanții SC BGA UNSTAL ENERGIE SRL și ZLATE ANDREI au chemat în judecată pe părăta SC APROMATCO SA, solicitând instanței emiterea unei ordonanțe președințiale prin care să dispună, în temeiul art. 133 din Legea nr. 31/199, suspendarea executării hotărârii AGA din data de 30.08.2010 până la soluționarea prin hotărâre irevocabilă a cererii în anulare a aceleiași hotărâri, care face obiectul dosarului nr. 51269/3/2011 al Tribunalului București.

În motivare, reclamanții arată în esență că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 133 din Legea nr. 31/1990, având calitatea de acționari ai societății părăte, iar hotărârea respectivă a fost atacată cu acțiune în anulare. Învederează că există aparență de drept privind lipsa calității de acționar a Eden LLC, există aparență de

drept că Zlate Andrei a fost/este acționar la data de 30.08.2010 și că SC BGA Instal Energie SRL este succesor al unui acționar de la 30.08.2010, iar suspendarea executării hotărârii ar preveni producerea de mari prejudicii SC Apromatco SA de către administratorul unic Grigoriu Adrian, care nu s-ar mai putea repara deoarece acesta nu mai are avere din care să se poată îndestula societatea.

Arată în continuare reclamanții că hotărârea a fost luată de o adunare generală la care a participat, invocând calitatea de acționar majoritar, Eden LLC, care invoca un acord încheiat la data de 23.07.2007 cu un neproprietar, deoarece la data de 16.06.2007, Formby Trading Ltd vânduse pachetul de acțiuni către Pengana LLC, antecesoarea reclamanților, cesiune tranșată irevocabil de către ICCJ prin decizia civilă nr. 3495/24.10.2013 în dosarul nr. 5117/1/2013, în favoarea Pengana LLC.

Susțin reclamanții că este necesară suspendarea executării hotărârii AGA întrucât Adrian Grigoriu a produs și continuă să producă prejudicii importante societății, astfel cum rezultă din raportul expertizei financiar contabile dispuse de DNA în dosarul nr. 287/P/2010, expertul constatănd un prejudiciu de cca 4.000.000 Euro, produs societății Apromatco și acționarilor până în anul 2007 și un prejudiciu produs bugetului de stat de cca 5.000.000 Euro. În opinia reclamanților, prejudiciul produs bugetului de stat de răsfrângere și asupra Apromatco SA, care poate fi obligată la plata de penalități.

De asemenea, se invocă continuarea furturilor din Apromatco folosind tot felul de „inginerii financiare”, precum contractul de fiducie nr. 191/15.02.2013 încheiat cu avocatul Pârlea prin care „sifonează” toți banii din Apromatco către firme și persoane controlate de Grigoriu, încheierea de contracte comerciale cu firma proprie Argus Standard (contractul din 06.05.2012), contracte de muncă pentru soția Toma Aurica.

Reclamanții mai învederează instanței datoriile enorme de peste 1.200.000 lei pe care societatea părătă le are la statul român și care cresc din cauza lui Grigoriu Adrian. De asemenea, susțin că printr-o notificare adresată administratorului prin executor judecătoresc au solicitat convocarea AGA prin care să fie numiți trei cenzori și o firmă de audit care să analizeze validitatea tuturor contractelor încheiate de Apromatco începând cu data de 31.05.2012, însă Grigoriu Adrian nu a dat curs cererii de convocare AGA. În plus, arată că Grigoriu Adrian este și cetățean canadian iar fuga din țară este o alternativă fezabilă să scape de plata prejudiciului, nefiind cunoscute bunuri ale acestuia pe teritoriul României.

În drept, au fost invocate prevederile art. 133 din Legea nr. 31/1990 cu referire la art. 996 Cpc.

În probățiune, au fost depuse înscrисuri.

Părâta a depus la dosar întâmpinare, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului Zlate Andrei, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei SC BGA Instal Energie SRL, excepția autorității

de lucru judecat, excepția lipsei interesului reclamanților, respingerea cererii de emitere a ordonanței președințiale ca neînțemeiată.

În motivare, părâta arată în esență că reclamantul Zlate Andrei nu are calitate procesuală activă, întrucât nu figurează printre acționarii societății înregistrați în registrul acționarilor și nu face dovada vreunui drept societar, opozabil părâtei. Susține că lipsa calității de acționar a lui Zlate Andrei a fost stabilită cu putere de lucru judecat de către TMB Secția a VI-a Comercială prin sentința comercială nr. 8692/03.06.2009 pronunțată în dosarul nr. 11149/3/2008.

Susține părâta că nici BGA Instal Energie SRL nu are calitate procesuală activă, întrucât acestei societăți i-a fost în mod constant respinsă recunoașterea formală a calității de acționar.

Referitor la excepția autoritatii de lucru judecat, învederează că aceasta se impune față de sentința civilă nr. 1504/03.02.2012 pronunțată în dosarul nr. 75766/3/2011, având același obiect și cauză. Susține că reclamantul Zlate Andrei a formulat, în contradictoriu cu părâta, alte două cereri de emitere a unei ordonanțe președințiale, având același obiect și invocând, generic, aceleași motive pentru suspendarea hotărârii AGA din data de 30.08.2010. Astfel, în dosarul nr. 51272/3/2011 cererea a fost perimată. În dosarul nr. 75766/3/2011 a fost respinsă cererea de emitere a unei ordonanțe președințiale prin decizia nr. 15024/03.02.2012, irevocabilă prin respingerea recursului. Susține că soluția din cadrul unei ordonanțe președințiale are autoritate de lucru judecat în raport de o altă ordonanță președințială.

Susține părâta că reclamanții nu au interes în formularea prezentei acțiuni, întrucât aceștia nu invocă un interes personal și direct, ci prejudicii care ar afecta patrimoniul părâtei, ca entitate juridică distinctă, aptă să-și formuleze propriile apărări. Mai mult, arată că reclamanta SC BGA Instal Energie SRL nici măcar nu are calitatea de reclamant în acțiunea de drept comun. Totodată, susține că interesul reclamanților nu numai că nu este personal și direct, dar nu este nici măcar actual, întrucât, pe de o parte, reclamantul Zlate Andrei a declarat în fața unei instanțe de judecată faptul că a înstrăinat acțiunile pe care pretinde că le-ar fi dobândit în cadrul SC Apromatco SA prin contractul de cesiune din 19.07.2010, deci cu mai bine de o lună înainte de data AGA din 30.08.2010, iar pe de altă parte, reclamanta nu a făcut nicicând dovada, nici măcar formală, a calității sale. Astfel, întrucât reclamanții nu au avut calitatea de acționari nici la data de 30.08.2010, când a fost adoptată hotărârea AGA, nici în ianuarie 2014, când a fost depusă prezenta cerere de ordonanță președințială, nici la data de 29.06.2011, când a fost depusă cererea de anulare pe fond, obiect al dosarului nr. 51269/3/2011, părâta susține că aceștia nu pot pretinde nici un interes în legătură cu hotărârile acționariale ale părâtei.

Pe fondul cauzei, părâta arată în esență că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 996 Cpc. Astfel, nu este îndeplinită condiția urgenței, având în vedere că aspectele invocate privind raportul de expertiză întocmit în dosarul penal privesc fapte consumate, un prejudiciu produs până în anul 2007, nefiind invocat un pericol concret, actual, iminent. Susține că din fișa fiscală din

06.02.2014 și înștiințarea de plată din 22.01.2013 rezultă că societatea are impozitele achitate la zi, că din contul fiduciar s-au făcut exclusiv plăți către furnizorii de utilități și bugetul statului, că, potrivit contractelor comerciale cu firma proprie Argus Standard, serviciile de pază au fost evaluate sub prețul pieței, iar în contractul de muncă al lui Toma Aurica s-a menționat un salariu brut de 1800 lei/lună.

Cu privire la notificarea invocată de reclamanți, părâta arată că aceasta nu are relevanță, atât timp cât emană de la persoane care nu au nicio calitate în societate. De asemenea simpla presupunere că se vor săvârși fapte prejudiciabile viitoare nu se încadrează în noțiunea de „pagubă iminentă și care nu s-ar putea repara”.

În opinia părâtei, nu este îndeplinită nici condiția privind neprejudecarea fondului, în contextul în care nu există nicio hotărâre judecătorească prin care să se fi desființat titlul acționarial al Eden LLC și nici nu există pe rolul instanțelor de judecată o acțiune având ca obiect anularea acestui titlu. Mai mult, această societate figurează ca acționar al SC Apromatco SA în Registrul acționarilor societății, păstrat la Depozitarul Central. Susține că este inadmisibil ca pe calea procedurii ordonanței președințiale să se analizeze însăși legalitatea unor titluri de proprietate asupra pachetelor de acțiuni, întrucât se impune administrarea unui probatoriu elaborat.

Învederează că hotărârea AGA contestată a fost adoptată în condiții de legalitate, neexistând nici un motiv de nelegalitate flagrantă. Totodată, apreciază părâta că BGA Instal Energie SRL limitează în timp efectele acestei hotărâri până la judecarea acțiunii pe fond, cu toate că nu este parte în acea acțiune pe care o invocă.

Întâmpinarea nu a fost motivată în drept.

În probătîune, părâta a anexat înscrișuri.

Prin sentința nr. 1081/11.03.2014, Tribunalului București, Secția a VI-a a respins ca neîntemeiate excepțiile autorității de lucru judecat, a lipsei calității procesuale active și a lipsei interesului reclamantului Zlate Andrei, a admis excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei SC BGA Instal Energie SRL, a respins cererea formulată de reclamanta SC BGA INSTAL ENERGIE SRL, ca fiind introdusă de o persoană lipsită de calitate procesuală activă și a respins cererea formulată de reclamantul ZLATE ANDREI, ca neîntemeiată.

În motivare s-a arătat că:

„La data de 30.08.2010 a fost adoptată o hotărâre a adunării generale a acționarilor Apromatco SA (f. 35-38 vol. I), cu votul Eden LLC, Manolache Ionica și Toma Aurica, în calitate de acționari, prin care a fost numit în funcția de administrator Grigoriu Adrian, pentru un mandat de 4 ani, până la data de 30 august 2014.

Astfel cum reiese din certificatul de grefă și extrasul de pe portalul instanțelor, aflate la dosar (f. 25-28 vol. I), numiții SC CDG Investment SRL și Zlate Andrei au solicitat, în contradictoriu cu părâta SC Apromatco SA, anularea hotărârii adunării generale din 30.08.2010 mai sus menționate. Acțiunea formează obiectul dosarului nr. 51269/3/2011 aflat pe rolul Tribunalului București – Secția a VI-a Civilă.

Prin acțiunea care face obiectul prezentului dosar, reclamanții Zlate Andrei și SC BGA Instal Energie SRL au solicitat suspendarea executării hotărârii AGA din data de 30.08.2010, până la soluționarea irevocabilă a dosarului nr. 51269/3/2011. În petitul cererii de ordonanță președințială, reclamanții au învaderat că solicită suspendarea executării hotărârii în temeiul art. 133 din Legea nr. 31/1990, iar la finalul cererii au indicat ca și temei de drept al acțiunii art. 133 din Legea nr. 31/1990 cu referire la art. 996 Cod civil.

Conform art. 133 alin. 1 din Legea nr. 31/1990, *odata cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.*

Aceste dispoziții legale instituie un caz special de ordonanță președințială, având ca obiect suspendarea executării unei hotărâri a adunării generale a acționarilor, care poate fi exercitată de reclamantul din cadrul unei acțiuni în anulare hotărâre AGA, restul condițiilor ce se impun a fi îndeplinite fiind cele de drept comun, prevăzute în cazul ordonanței președințiale.

Având în vedere indicarea expresă în cuprinsul acțiunii a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, precum și faptul că menționarea art. 996 Cpc a fost efectuată doar în corelare cu dispozițiile legii societăților comerciale, instanța reține, înainte de toate, că temeiul acțiunii, astfel cum a fost stabilit de către reclamanți, îl constituie art. 133 din Legea nr. 31/1990, iar nu dreptul comun. Dispozițiile art. 996 Cpc (dreptul comun în materia ordonanței președințiale) vin doar să completeze prevederile speciale ale art. 133 din Legea nr. 31/1990.

Așadar, cererea reclamanților, atât sub aspectul excepțiilor invocate, cât și sub aspectul fondului, urmează a fi analizată din prisma prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, completate cu dreptul comun, în măsura compatibilității.

1. Cu privire la excepția autorității de lucru judecat, instanța constată că, referitor la hotărârea AGA din data de 30.08.2010, au mai existat două procese, fără însă ca soluția din acestea să se impună în prezenta cauză cu autoritate de lucru judecat. Astfel, în dosarul nr. 51272/3/2011 al Tribunalului București – Secția a VI-a Civilă s-a constatat, prin sentința civilă nr. 809/06.02.2013 (f. 104-106 vol. II), perimarea cererii de emitere a ordonanței președințiale, iar o soluție de perimare, având caracter formal, nu intră în puterea de lucru judecat.

Pe de altă parte, în dosarul nr. 75766/3/2011 al Tribunalului București – Secția a VI-a Civilă s-a pronunțat sentința civilă nr. 1504/03.02.2012 (f. 107-115 vol. II), prin care a fost respinsă excepția lipsei de interes, a fost anulată cererea formulată de reclamanta SC CDG Investment SRL ca fiind introdusă de o persoană care nu a făcut dovada calității de reprezentant, iar cererea de emitere a

ordonanței președințiale, formulată de reclamantul Zlate Andrei împotriva părâiei SC Apromatco SA, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 1001 alin. 1 NCPC, *ordonanța președințială are autoritate de lucru judecat față de o altă cerere de ordonanță președințială numai dacă nu s-au modificat împrejurările de fapt care au justificat-o.*

Văzând aceste dispoziții legale, instanța constată că soluția pronunțată în dosarul nr. 75766/3/2011 nu are autoritate de lucru judecat în prezenta cauză, întrucât au fost invocate împrejurări noi în susținerea cererii de ordonanță președințială, intervenite după pronunțarea sentinței anterioare, respectiv încheierea de către actualul administrator al părâiei a unor contracte păguboase, precum contractul de fiducie nr. 191/15.02.2013, contractul cu firma Argus Standard din data de 06.05.2012, contractul de muncă nr. 6/05.06.2012, precum și refuzul actualului administrator de a convoca adunarea AGA.

Așadar, fiind vorba de împrejurări noi invocate în susținerea cererii de ordonanță președințială, sentința anterior pronunțată în dosarul nr. 75766/3/2011 nu se impune cu autoritate de lucru judecat, astfel încât această excepție urmează a fi respinsă.

2. Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților, instanța reține că, potrivit art. 36 NCPC, *calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății.*

În analiza aspectului calității procesuale active a reclamanților instanța va porni de la obiectul și cauza cererii de chemare în judecată, și anume suspendarea hotărârii AGA, în temeiul art. 133 din Legea nr. 31/1990. Conform acestui din urmă text de lege, poate exercita cererea de suspendare a executării unei hotărâri AGA, pe calea ordonanței președințiale, reclamantul dintr-o acțiune în anulare hotărâre AGA. Astfel, pentru existența calității procesuale active în cadrul ordonanței președințiale este absolut necesară existența calității de reclamant într-o acțiune în anulare hotărâre AGA. Acest lucru rezultă în mod evident din cuprinsul dispozițiilor art. 133 alin. 1 din Legea nr. 31/1990, care prevăd expres că cererea de ordonanță președințială se exercită „odata cu intentarea acțiunii în anulare”, iar calitate procesuală activă are „reclamantul” din acțiunea în anulare. De altfel, această dispoziție legală este firească, având în vedere că o suspendare a executării hotărârii AGA are caracter provizoriu, fiind absolut necesară existența pe rol a unei acțiuni în anulare, care urmează să tranșeze fondul raporturilor juridice dintre părți.

Prin urmare, în contextul dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, are relevanță, sub aspectul calității procesuale active, mai mult calitatea de reclamant din cadrul unei acțiuni în anulare hotărâre AGA (calitate care poate apartine nu doar acționarilor, ci și oricărei persoane interesate, în cazul în care se invocă motive de nulitate absolută), iar nu atât calitate de acționar. Din această perspectivă, având în vedere actele depuse la dosar (f. 25-34 vol. I), instanța constată că Zlate Andrei are calitatea de reclamant în acțiunea având ca obiect anularea hotărârii AGA din data de 30.08.2010, care formează obiectul dosarului

nr. 51269/3/2011, fără ca o astfel de calitate să revină și SC BGA Instal Energie SRL. De asemenea, nu s-a făcut în niciun mod dovada unei eventuale transmiteri a calității procesuale active în cadrul dosarului de fond.

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale speciale aplicabile în cauză, având în vedere cadrul procesual activ din acțiunea în anulare, care conferă legitimitate procesuală activă și în procedura ordonanței președințiale, reținând că, în cadrul acțiunii pe fond, are calitatea de reclamant doar Zlate Andrei, nu și SC BGA Instal Energie SRL, instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului Zlate Andrei și va admite excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei SC BGA Instal Energie SRL, urmând ca cererea formulată de această din urmă reclamantă să fie respinsă ca fiind introdusă de o persoană lipsită de calitate procesuală activă.

3. Cu privire la excepția lipsei interesului reclamanților, instanța are în vedere dispozițiile art. 33 NCPC, conform cărora *interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual*.

Având în vedere faptul că, în privința reclamantei SC BGA Instal Energie SRL instanța va admite excepția lipsei calității procesuale active, nu se mai impune pronunțarea, în ce privește această reclamantă, și asupra excepției lipsei de interes.

În privința reclamantului Zlate Andrei, instanța apreciază neîntemeiată excepția lipsei de interes. Astfel, se constată că reclamantul invocă în susținerea interesului său calitatea de acționar al societății părâte. Din această perspectivă, instanța constată că reclamantul a depus la dosar o serie de înscrișuri, care justifică aparența acestui drept, respectiv hotărâri AGA în care reclamantul figurează în calitate de acționar (f. 105-107 vol. I). Este de reținut, totodată, că disputa esențială dintre părți vizează chiar calitatea de acționar în cadrul societății părâte, iar acest aspect nu poate fi tranșat în cadrul prezentei proceduri sumare, având ca obiect ordonanță președințială. În acest context, având în vedere că reclamantul a produs probe din care rezultă aparența calității sale de acționar, instanța reține că acesta justifică un interes în promovarea acțiunii având ca obiect suspendare executare hotărâre AGA pe calea ordonanței președințiale.

Odată ce s-a reținut aparența calității de acționar a reclamantului Zlate Andrei, în mod evident acesta justifică un interes în promovarea unei acțiuni privind suspendarea executării unei hotărâri AGA. Interesul său este unul patrimonial, respectiv prezervarea valorii acțiunilor sale, direct dependentă de modul în care este administrată societatea comercială. Astfel, nu pot fi reținute susținerile părâtei conform cărora interesul este al societății. Chiar dacă și societatea are un interes în acest sens, acesta nu exclude interesul acționarilor de a solicita anularea unei hotărâri AGA, respectiv suspendarea executării ei. De altfel, este de reținut și faptul că, atât în cadrul unei acțiuni în anulare hotărâre AGA, cât și al unei ordonanțe președințiale privind suspendarea executării respectivei hotărâri, societatea comercială are calitate procesuală pasivă, astfel încât interesul său, manifestat prin organele de conducere, nu se suprapune cu interesul acționarilor reclamanți.

Pe cale de consecință, instanța va respinge excepția lipsei de interes a reclamantului Zlate Andrei în promovarea prezentei acțiuni.

4. Asupra fondului cererii de emitere a ordonanței președințiale, instanța reține că art. 133 alin. 1 din Legea nr. 31/1990 face trimitere la „ordonanța președințială”, instituție reglementată de dispozițiile art. 996-1001 NCPC.

Conform art. 996 alin. 1 NCPC, *instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparență unui drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminentă și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei execuțări.*

Din aceste dispoziții legale rezultă condițiile ce se cer a fi întrunite pentru emiterea unei ordonanțe președințiale: existența aparenței unui drept, caracterul provizoriu, urgența, neprejudecarea fondului. Instanța reține că aceste condiții trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, astfel încât absența oricareia dintre ele determină caracterul nefondat al ordonanței președințiale.

Analizând probatoriul administrat în cauză prin raportare la susținerile părților, instanța apreciază că reclamantul Zlate Andrei nu a justificat urgența măsurii solicitate. Astfel, prejudiciul invocat, care ar rezulta din expertiza contabilă efectuată în dosarul penal (f. 202-336 vol. I) este aferent unei alte perioade, până în anul 2007, astfel cum reiese din chiar cuprinsul acțiunii formulate. Cât privește neplata taxelor și impozitelor către stat, instanța constată că pârâta a depus la dosar înscrișuri din care reiese că nu are datorii considerabile la bugetul de stat (f. 482-497).

Referitor la contractul de fiducie încheiat cu Pârlea Ioan Cosmin, în calitate de avocat (f. 181-184 vol. I), instanța reține că încheierea unui astfel de contract nu este în sine ilicită, iar din actele depuse la dosar de către pârâta (f. 442-454 vol. II) reiese că din acel cont s-au efectuat plăți către furnizorii de utilități și bugetul de stat consolidat.

Referitor la contractul încheiat cu SC Argus Standard SRL la data de 22.05.2012 (f. 498-499 vol. II), instanța constată că, astfel cum reiese din actele depuse la dosar de către pârâta (f. 500-506 vol. II), tariful convenit prin acest contract, de 8 lei/post/oră, este sub nivelul tarifelor practicate pe piață, astfel încât acest contract nu poate fi considerat păgubitor.

De asemenea, contractul de muncă nr. 6/05.06.2012 încheiat cu Toma Aurica (f. 507-508 vol. II) nu cuprinde un nivel al salariului ridicat, fiind vorba de suma brută de 1800 lei, astfel încât nici acest contract nu justifică suspendarea hotărârii AGA.

În opinia instanței, faptul că pârâta, prin actualul administrator, nu a înțeles să dea curs solicitării reclamantului privind convocarea unei adunări AGA nu constituie un motiv de suspendare a executării hotărârii AGA prin care a fost desemnat administrator Grigoriu Adrian, în condițiile în care, în atare situație, art. 119 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, reglementează dreptul acționarilor de a solicita instanței autorizarea convocării adunării generale. Iar cât privește posibila fugă din

țară a administratorului și imposibilitatea recuperării eventualului prejudiciu, aceste aspecte nu au fost dovedite în niciun mod.

Nu în ultimul rând, urgența nu este justificată nici în raport de data formulării prezentei acțiuni în ordonanță președințială. Astfel, hotărârea AGA contestată a fost adoptată în data de 30.08.2010, cu aproximativ 3 ani și jumătate anterior cererii de suspendare. Totodată, litigiul de fond a fost inițiat la data de 29.06.2011, astfel cum reiese din certificatul de grefă existent la dosar (f. 25 vol. I). Pe de altă parte, după cum rezultă din chiar cuprinsul hotărârii AGA contestate (f. 37 vol. I), mandatul administratorului Grigoriu Adrian expiră la data de 30.08.2014, respectiv în aproximativ 5 luni și jumătate. Or, având în vedere faptul că actualul administrator se află la sfârșitul mandatului, coroborat cu împrejurarea că nu s-au dovedit împrejurări actuale care să susțină urgența, instanța apreciază că nu se justifică la acest moment suspendarea executării hotărârii AGA prin care acest administrator a fost desemnat.

Pentru toate aceste considerente, reținând că nu este îndeplinită condiția urgenței, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea formulată de reclamantul Zlate Andrei privind emiterea ordonanței președințiale. Totodată, întrucât condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale se impun a fi întrunate în mod cumulativ, instanța nu va mai analiza și celelalte condiții, privind aparența dreptului, vremelnicia, neprejudecarea fondului”

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamanta SC BGA INSTAL ENERGIE SRL, solicitând schimbarea în tot a sentinței în sensul respingerii excepțiilor invocate de părăță, admiterii cererii de ordonanță președințială și suspendarea executării hotărârii AGA din 30.08.2010.

În motivarea acestuia s-a arătat că în ceea ce privește admiterea excepției lipsei calității procesuale active a apelantei, prima instanță s-a pronunțat asupra unui alt motiv decât cel invocat de către părăță și dezbatut în contradictoriu în ședință publică. Pentru respectarea principiilor disponibilității acțiunii civile, contradictorialității, precum și dreptului la apărare, prima instanță trebuia să se pronunțe fie exclusiv asupra motivelor invocate de către părăță și dezbatute în ședință publică, fie chiar și asupra motivului invocat din oficiu (lipsea calității de reclamant în acțiunea în anulare), dar numai după ce l-ar fi pus în discuția contradictorie a părților, ceea ce nu s-a întâmplat. De asemenea se arată că soluția a fost dată printr-o interpretare formală a textului art. 133 din Legea nr. 31/1991. Susținem că este deschisă calea cererii de suspendare și acționarilor care au dobândit această calitate după ce s-a desfășurat adunarea generală (în speță, subscrisa a dobândit pachetul de 75,5% din acțiunile emise de Apromatco SA ulterior datei de 30.08.2010), astfel că interesul său în a obține suspendarea hotărârii AGA s-a născut ulterior.

În ceea ce privește fondul cererii de suspendare se arată următoarele: Condiția privind neprejudecarea fondului era și este îndeplinită; chestiunea nici măcar nu a fost invocată de către părăță. Condiția vremelniciei este îndeplinită deoarece măsura ar fi valabilă până la finalizarea judecății în litigiul de fond, cel înregistrat pe rolul Tribunalului București - secția a VI-a comercială sub nr.

51269/3/2011. Obiectul acestui din urmă dosar îl constituie anularea hotărârii AGA Apromatco SA din 30.08.2010 pentru că a fost luată cu participarea exclusivă a unor persoane care nu au avut calitatea de acționar (Eden LLC fiind pretinsul acționar majoritar, în temeiul unui contract încheiat la 23.07.2007 cu cel ce vânduse deja acțiunile).

Condiția aparenței dreptului constă în speță în aparența nelegalității hotărârii a cărei suspendare s-a solicitat. Este îndeplinită și această condiție deoarece prin decizia nr. 3495/24.10.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - secția a II-a civilă s-a constatat irevocabil că pachetul majoritar de acțiuni Apromatco SA (75,5%) a fost transmis de către Formby Trading Ltd către Pengana LLC la 16.06.2007, așa încât nu mai putea fi transmis tot de către Formby Trading Ltd către Eden LLC la 23.07.2007 și - pe cale de consecință - Eden nu avea calitate de acționar și nu putea vota valabil într-o adunare a acționarilor Apromatco SA.

Referitor la urgență ca și condiție de admitere a acțiunii, vă rog să constatați că prima instanță a interpretat greșit probele administrate în cauză.

Prin toate mijloacele posibile, unele cu aparență de legalitate, altele vădit nelegale, actualul administrator (desemnat de o persoană juridică ce nu avea calitate de acționar) a reușit și reușește să folosească bunurile și creditul societății în detrimentul acesteia și în scopul îmbogățirii sale și a rudelor/afinilor, astfel că subsemnatul și cei peste 2000 acționari reali vom fi lipsiți de emolumentul acțiunilor și de beneficiul valorii reale a acestora. Prin suspendarea executării hotărârii AGA din 30.08.2010 s-ar obține efectul principal al înlăturării temporare de la conducerea Apromatco SA a lui Grigoriu Adrian și numirea unui administrator independent care să oprească hemoragia de fonduri bănești și de bunuri. Că acțiunile administratorului numit la 30.08.2010 au fost și sunt ilicite rezultă din conținutul raportului de expertiză întocmit de expertul desemnat de procuror în cauza cu nr. 278/P/2010 de pe rolul D.N.A. - structura centrală. Expertul a stabilit, în esență, că pagubele produse societății și asociațiilor acesteia de către Grigoriu Adrian au fost centralizate de expert și prezentate la filele 73-76 din raport (și în concluziile finale la pag. 134-135 din raport), ele ridicându-se la peste 3.700.000 USD din vânzări la preț subevaluat și din emiterea unui bilet la ordin, precum și peste 23.000.000 lei (RON) din neplata taxelor și impozitelor către bugetul de stat.

Referitor la refuzul convocării AGA, prima instanță a stabilit că acesta nu constituie un motiv care să justifice urgența suspendării hotărârii AGA din 30.08.2010. Dar, procedând la o analiză doar cu puțin mai detaliată, se poate constata că refuzul nu are decât o singură explicație: întârzierea momentului „debarcării” oficiale a lui Grigoriu Adrian dintr-o funcție pe care a acaparat-o. Grigoriu Adrian refuză convocarea tocmai pentru că știe ce acțiuni ilicite, păgubitoare pentru Apromatco SA și pentru acționari, a săvârșit. În asemenea condiții, refuzul de a convoca adunarea generală apare ca o ignorare vădită a drepturilor acționarilor și ca expresie a intenției de a conduce societatea astfel cum

Ls

a condus-o până în prezent. În acest context, vă rog să observați că între punctele de pe ordinea de zi propusă de către subsemnatul și de către BGA Instal Energie SRL se află și desemnarea unui cenzor, adică a unei persoane care - neutră fiind - ar clarifica situația economico-financiară a Apromatco SA și ar supraveghea plata obligațiilor către stat - obligație priorită pentru orice contribuabil. Prin refuzul convocării adunării generale, Grigoriu Adrian a dovedit cu evidență că nu dorește ca activitatea să fie controlată de un cenzor care ar descoperi plățile nejustificate către firmele lui și ale rudelor/afinilor.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel și reclamantul ZLATE ANDREI, solicitând schimbarea în parte a sentinței în sensul admiterii cererii de ordonanță președințială și suspendarea executării hotărârii AGA din 30.08.2010.

În motivarea apelului a arătat că hotărârea este netemeinică pentru că erau îndeplinite cu prisosință toate condițiile de admisibilitate a ordonanței președințiale, inclusiv condiția justificării urgenței luării măsurii solicitate. Astfel, condiția privind nerejudecarea fondului era și este îndeplinită; chestiunea nici măcar nu a fost invocată de către părătă. Condiția vremelniciei este îndeplinită deoarece măsura ar fi valabilă până la finalizarea judecății în litigiul de fond, cel înregistrat pe rolul Tribunalului București - secția a VI-a comercială sub nr. 51269/3/2011. Obiectul acestui din urmă dosar îl constituie anularea hotărârii AGA Apromatco SA din 30.08.2010 pentru că a fost luată cu participarea exclusivă a unor persoane care nu au avut calitatea de acționar (Eden LLC fiind pretinsul acționar majoritar, în temeiul unui contract încheiat la 23.07.2007 cu cel ce vânduse deja acțiunile). Condiția aparenței dreptului constă în speță în aparența nelegalității hotărârii a cărei suspendare s-a solicitat. Este îndeplinită și această condiție deoarece prin decizia nr. 3495/24.10.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - secția a II-a civilă s-a constatat irevocabil că pachetul majoritar de acțiuni Apromatco SA (75,5%) a fost transmis de către Formby Trading Ltd către Pengana LLC la 16.06.2007, aşa încât nu mai putea fi transmis tot de către Formby Trading Ltd către Eden LLC la 23.07.2007 și - pe cale de consecință - Eden nu avea calitate de acționar și nu putea vota valabil într-o adunare a acționarilor Apromatco SA.

Referitor la urgentă ca și condiție de admitere a acțiunii, apelantul solicită să se constate că prima instanță a interpretat greșit probele administrate în cauză. Astfel, prima instanță a înțeles greșit semnificația invocării prejudiciilor produse de către administratorul Grigoriu Adrian, prejudicii dovedite prin raportul de expertiză întocmit într-o cauză penală, din dispoziția procurorului anchetator, dar și prin alte mijloace de probă (cu preponderență înscrисuri întocmite sau semnate chiar de către Grigoriu Adrian). Este adevărat că prejudiciile constatate de către expert sunt aferente altei perioade, numai că modul în care a acționat Grigoriu Adrian pentru a produce prejudiciile este un mod de acțiune perpetuu, denotă o anumită specializare, relevă că în orice moment poate face același lucru; conducând în continuare Apromatco SA, este evident că Grigoriu Adrian acționează și va acționa în sensul împiedicării oricărora demersuri de recuperare a

prejudiciului, fie ele civile, fie penale, iar prescripția dreptului la acțiune este neierătoare.

Apelanta arată că apreciază ca relevante pentru modul în care Grigoriu Adrian a condus și înțelege să conducă societatea Apromatco constatări ale expertului judiciar numit de procurorul DNA, enumerând neregulile ce rezultă din raportul respectiv și arătând că pagubele produse societății și asociațiilor acesteia de către Grigoriu Adrian au fost centralizate de expert și prezentate la filele 73-76 din raport (și în concluziile finale la pag. 134-135 din raport), ele ridicându-se la peste 3.700.000 USD din vânzări la preț subevaluat și din emiterea unui bilet la ordin, precum și peste 23.000.000 lei (RON) din neplata taxelor și impozitelor către bugetul de stat.

Se mai arată că, referitor la omisiunea plății către stat a obligațiilor fiscale pentru perioada ulterioară celei analizate de către expert, prima instanță a tras o concluzie greșită, pornind de la conținutul documentelor depuse la dosar de către Apromatco SA. Dar acele documente sunt întocmite pe baza declarațiilor depuse de administratorul societății la organele fiscale, realitatea acestor declarații nefiind verificată de acele organe fiscale. Așadar, aparent, Apromatco SA ar fi plătit cvasitotalitatea taxelor și impozitelor; numai că realitatea a fost escamotată prin prezentarea parțială a balanțelor și bilanțurilor.

Singura dovadă că sunt plătite corect și complet datoriile fiscale o constituie certificatul de atestare fiscală, acesta eliberându-se după o minimă verificare, iar Apromatco SA nu a făcut dovada deținerii unui asemenea certificat. Dimpotrivă, aşa cum rezultă din Certificatul de atestare fiscal din 25.03.2013 eliberat de finanțele sect. 6 București, SC Apromatco arată o datorie de 648.160 RON către stat, datorie care a crescut și care nu a fost achitată nici până în prezent.

Referitor la contractul de fiducie încheiat cu Pârlea Cosmin, ceea ce conținează cu adevărat nu este că sumele care ar fi intrat în contul fiduciar ar fi fost folosite pentru plata obligațiilor societății. Ceea ce interesează este că acest cont fiduciar constituie mijlocul de evitare a intrării unor bani în contul Apromatco SA, cont în care ar fi blocăți de îndată pentru plata obligațiilor fiscale ale societății. Este evident că fiduciarul s-a transformat într-un casier al societății, complice pentru evaziune fiscală.

Plata selectivă a unor datorii ale societății, cu neglijarea datoriilor fiscale reale nu face decât să mărească paguba adusă societății de către administratorul său, Grigoriu Adrian. Referitor la contractul încheiat cu Argus Standard SRL, prima instanță a reținut caracterul aparent licit al acestuia pe baza unor informații și date incomplete. Simpla prezentare a prețului orar al serviciilor nu este de natură a dovedi corectitudinea conduitei administratorului. Pentru a înlătura suspiciunea de hemoragie de fonduri către o altă societate să, administratorul Grigoriu Adrian ar fi trebuit să aducă dovada quantumului sumelor plătite efectiv, prin conturile bancare ale Apromatco SA și Argus Standard SRL, iar nu doar contractul dintre cele două societăți. De altfel, prețul pieței este de cca 6 ron/oră pentru fiecare post de paza iar prin aceste contracte tip „capusa „, firma Argus

Standard SRL încasează peste 60.000 ron/luna de la Apromatco SA (anexat factura).

Referitor la refuzul convocării AGA, prima instanță a stabilit că acesta nu constituie un motiv care să justifice urgența suspendării hotărârii AGA din 30.08.2010. Dar, procedând la o analiză doar cu puțin mai detaliată, se poate constata că refuzul nu are decât o singură explicație: întârzierea momentului „debarcării” oficiale a lui Grigoriu Adrian dintr-o funcție pe care a acaparat-o nelegal. Orice administrator care știe că acțiunile sale sunt numai în folosul societății nu se teme de adevărății acționari. În speță, însă, Grigoriu Adrian refuză convocarea tocmai pentru că știe ce acțiuni ilicite, păgubitoare pentru Apromatco SA și pentru acționari, a săvârșit. În asemenea condiții, refuzul de a convoca adunarea generală apare ca o ignorare vădită a drepturilor acționarilor și ca expresie a intenției de a conduce societatea astfel cum a condus-o până în prezent. În acest context, apelantul arată că între punctele de pe ordinea de zi propusă de către subsemnatul și de către BGA Instal Energie SRL se află și desemnarea unui cenzor, adică a unei persoane care - neutră fiind - ar clarifica situația economico-financiară a Apromatco SA și ar supraveghea plata obligațiilor către stat - obligație prioritară pentru orice contribuabil. Prin refuzul convocării adunării generale, Grigoriu Adrian a dovedit cu evidență că nu dorește ca activitatea sa să fie controlată de un cenzor care ar descoperi plățile nejustificate către firmele lui și ale rudelor/afinilor. În același context, este de observat că din data de 30.08.2010 și până în prezent nu a fost convocată nici o adunare generală a acționarilor Apromatco SA, deși era obligatoriu să se desfășoare cel puțin o adunare generală ordinată în fiecare an, adunare care să aprobe bilanțurile.

Referitor la data formulării cererii de suspendare, singurul argument adus de către prima instanță este că până la data expirării mandatului administratorului Grigoriu Adrian mai sunt doar 5 luni și jumătate, ceea ce nu ar justifica urgența suspendării solicitate. Apreciez că această chestiune trebuia analizată pe alte coordonate, abordarea primei instanțe fiind eronată. Astfel, modul concret în care Grigoriu Adrian a înțeles să conducă Apromatco SA nu putea fi dovedit nici măcar la nivel de aparență până când nu s-a realizat expertiza dispusă din oficiu de către un procuror, oricare dintre alte eventuale probe fiind mult mai simplu de pus în discuție sub aspectul certitudinii informațiilor și datelor concrete. În intervalul de timp rămas până la 30.08.2014 (data la care expiră mandatul de administrator), Grigoriu Adrian are timp suficient să încheie acte juridice și să facă operațiuni în dauna Apromatco SA și în folosul societăților sale, ale rudelor sau afinilor. De asemenea, în acest interval de timp, nu se va constitui parte civilă în nici o acțiune penală care vizează acțiunile sale ca persoană fizică și nu va promova nici o acțiune prin care să anuleze actele de vânzare a bunurilor sub prețul pieței, conservându-și produsul propriilor fapte ilicite. Prin auto-numirea la cărma Apromatco SA, Grigoriu Adrian prin firmele/persoanele indicate mai sus sustrage cel puțin 80.000 Euro/luna din patrimoniul Apromatco, bani care nu vor mai fi recuperati niciodată de către acționari fiind o persoana fară bunuri pe teritoriul României.

Referitor la imposibilitatea recuperării prejudiciului, prima instanță a făcut o greșită aplicare a regulilor privind administrarea probelor. A imputat subsemnatului că nu am făcut dovada faptului negativ al lipsei de bani și bunuri în patrimoniul lui Grigoriu Adrian, deși o asemenea doavadă nu se poate face de către cel ce afirmă. Pentru a clarifica aceasta, singurul mod era să se demonstreze faptul pozitiv contrar, respectiv ca Grigoriu Adrian să facă dovada că are suficiente bunuri care să asigure recuperarea prejudiciilor deja constatate.

Prima instanță nu a analizat consecințele evidente ale lipsei unui cenzor al Apromatco SA, deși stătea în puterea celor ce se pretind acționari majoritari să convoace o adunare generală în care să hotărască numirea unui cenzor. Am făcut o asemenea afirmație în cadrul răspunsului a întâmpinare și în concluziile orale, dar și printr-o cerere scrisă în care reaminteam susținerile anterioare dezbatelor.

Apelantul mai arată că, fie și în ipoteza în care se va considera că - din punct de vedere al celor analizate de către prima instanță - sentința este legală și temeinică, apreciază că pentru justificarea urgenței este suficient să se constate lipsa cenzorilor și refuzul administratorului de a convoca adunarea generală. Este o doavadă dincolo de orice îndoială, la nivelul celor mai superficiale dintre aparențe, că administratorul numit prin hotărârea AGA din 30.08.2010 (unde a votat Eden) are obiective proprii, contrare interesului asociaților și ale societății comerciale respective.

Se mai arată că prin toate mijloacele posibile, unele cu aparență de legalitate, altele vădit nelegale, actualul administrator (desemnat de o persoană juridică ce nu avea calitate de acționar) a reușit și reușește să folosească bunurile și creditul societății în detrimentul acestuia și în scopul îmbogățirii sale și a rudelor/afinilor, astfel că apelantul și cei peste 2000 acționari reali vor fi lipsiți de emolumenul acțiunilor și de beneficiul valorii reale a acestora.

Apelantul nu a indicat temeiul de drept.

În dovedirea apelurilor au fost depuse înscrișuri la care s-au făcut referire în calea de atac exercitată.

Intimata-părătă, legal citată, nu a depus întâmpinare, depunând concluzii scrise prin care a solicitat respingerea apelurilor ca nefondate.

Analizând hotărârea atacată, prin prisma efectului devolutiv al apelului și a limitelor acestuia (art. 476-479 NCPC), Curtea reține următoarele asupra apelurilor de față:

Cât privește apelul formulat de reclamanta **SC BGA INSTAL ENERGIE SRL**:

Soluția instanței de fond cât privește cererea de ordonanță președințială formulată de această reclamantă a fost în sensul respingerii cererii ca fiind introdusă de o persoană lipsită de calitate procesuală activă; implicit, ceea ce se poate devolua (analiza), cel puțin inițial este acest aspect al soluției.

ZL

Sub acest aspect apelanta pune mai întâi în discuție faptul că *motivele pentru care s-ar fi constatat lipsa de calitate nu i-au fost puse în discuție, nefiind invocate nici de partea adversă, nici puse în discuție de instanța de fond din oficiu (deci, nu i s-ar fi garantat contradictorialitatea și dreptul la apărare pe acest aspect)*. Curtea constată că acest lucru nu este însă adevărat, și aceasta sub mai multe aspecte: multiplele excepții invocate de părâtă priveau aspecte complexe, care, cel puțin parțial (cum ar fi interesul cu calitatea procesuală) se suprapuneau. *Faptul că n-ar fi fost parte în acțiunea de fond (în anularea hotărârii AGA) a fost invocat expres ca susținere a lipsei de interes, de către părâtă (f. 382 fond, vol I ultimele 2 paragrafe); mai mult, în cadrul acestei susțineri se indică că această situație ar afecta și interesul și calitatea.* Or, reclamantei i s-a comunicat încheierea, a avut posibilitatea să răspundă la aceasta și să-și facă apărările pe toate aspectele, neputând fi vorba de o lipsă de contradictorialitate sau de o lipsă de apărare; faptul că instanța ar aprecia un anumit argument juridic *ca circumscriindu-se mai ușor unei alte sancțiuni, sau a unei alte sfere a dreptului la acțiune în sens procedural (calitatea, iar nu interesul)* nu poate semnifica în nici un caz că acel aspect nu a fost pus în discuție, din moment ce ambele excepții fuseseră invocate și discutate, iar argumentele fuseseră deja prezentate, în scris, cu un termen în urmă.

În ceea ce privește „fondul” acestei probleme, respectiv faptul că reclamanta avea sau nu calitate procesuală activă, Curtea constată mai întâi că nu se contestă și rezultă cu claritate din actele dosarului că apelanta reclamantă nu este parte în acțiunea în anularea hotărârii AGA din 30.08.2010. Va constata de asemenea că logica instanței de fond, departe de a fi pur formală aşa cum arată apelanta-reclamantă, este corectă, iar soluția bine argumentată.

Astfel, în condițiile art. 133 din Legea 31/1990, posibilitatea de a cere separat suspendarea hotărârii atacate cu acțiune în anulare, pe cale de ordonanță președințială, *apartine exclusiv reclamantului/reclamanților din cererea de anulare a hotărârii AGA*. Soluția rezultă și din interpretarea literală a textului, dar și din rațiunea legii, suspendarea efectelor unei hotărâri AGA, prin natura ei, vizând o anticipare a efectelor nulității, în situația în care aceasta ar fi imperios necesară pentru ca nulitatea să-și poată exercita funcția (deci dacă, altfel, repunerea în situația anteroară, fie și prin echivalent, nu ar mai apărea drept posibilă); or, dacă o parte nu a avut diligența să solicite anterior nulitatea (indiferent dacă prin aceeași acțiune cu asociați sau ulterior în condițiile în care să ar afla în termen – ar invoca nulitatea absolută), atunci ea nu ar fi în măsură nici să beneficieze de norma privind suspendarea.

Interpretarea contrară ne-ar conduce la concluzia absurdă că ar putea exista situații când reclamantul din acțiunea pe fond să nu considere necesară/oportuna suspendarea, iar un alt asociat/terț să ceară separat suspendarea (nu este cazul în acțiunea de față întrucât apelanta e reprezentată chiar de către o persoană fizică ce a intentat și acțiunea în anulare, dar interpretarea unui text de lege trebuie făcută după concluzia logică generală, iar nu după situația particulară în care nu s-ar verifica neapărat situația de reducere la absurd menționată). Deci, doar

reclamant/reclamanții din acțiunea în anulare (între care nu se află apelanta-reclamantă – cf f. 26 dosar apel) ar putea avea calitate în prezenta cerere de ordonanță președințială.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 480 NCPC, Curtea va respinge apelul formulat de reclamanta **SC BGA INSTAL ENERGIE SRL** ca nefondat.

Cât privește apelul formulat de reclamantul **ZLATE ANDREI**:

Apelul reclamantului Zlate Andrei devolvează fondul ordonanței președințiale, față de faptul că, față de acesta, s-au respins de către instanța de fond excepțiile invocate. În respingerea cererii de ordonanță președințială instanța de fond a considerat neîndeplinită condiția urgenței; cum condițiile sunt cumulative, nu a realizat o analizare și a celorlalte condiții, astfel încât, în studierea temeiniciei apelului trebuie analizate mai întâi susținerile sub acest aspect și, ulterior, dacă s-ar găsi netemeinice cele reținute de instanța de fond, și pe celelalte aspecte.

În spătă condiția urgenței, deși raportată inițial la prejudicii anterioare, „constatațe” printr-o expertiză din faza de urmărire penală, este considerată a fi îndeplinită întrucât modul de acțiune al reclamantului al fi „perpetuu, ce denotă o anumită specializare” (f. 2 par. Final cerere de apel), aspect neobservat de instanța de fond. S

ub acest aspect, este evident că apelantul-reclamant apelează la inducerea unei prezumții simple (rezumție legală în acest sens nu există) de rea-credință continuă a administratorului rezultând din dovedirea unei urmăriri penale care să vizeze fapte ale sale (și a unei expertize care să le confirme), fie și pentru fapte anterioare cu destul de mulți ani. Or, o astfel de rezumție simplă, pe lângă faptul că apare Curții drept exagerată, prea îndepărtată (faptele la care se raportează sunt îndepărtate în timp de momentul la care se analizează urgența și, deasemenea, chiar dacă ar fi adevărate, faptul că cineva a comis o infracțiune nu ar prezuma automat că el comite altele asemănătoare în prezent) ar presupune și o *dovadă certă a faptului vecin, conex, pe care se bazează rezumția (și anume fapte penale anterioare)*; or, o astfel de dovdă nu ar putea fi făcută în față unei instanțe civile, în procedura celeră a ordonanței președințiale, prin prezentarea constatărilor unei simple probe administrative în procesul penal, probă pentru care nici nu se face dovdada că ar fi trecut prin filtrul instanțelor specializate.

În ceea ce privește plata obligațiilor fiscale către stat, chiar acceptând că declarațiile neverificate ale Apromatco nu dovedesc o lipsă a unor astfel de obligații, sarcina probei nu incumba acesteia, ci reclamantului, dacă acesta era interesat de dovedirea unui prejudiciu imminent care să justifice urgența; chiar și acceptând că ar exista datorii anterioare cu mult formulării cererii de suspendare, atestate deja la 25.03.2013, în sumă de 648.1460 lei, acestea nu dovedesc prejudiciul imminent ce s-ar produce prin nesuspendarea efectelor hotărârii (implicit a administratorului Grigoriu Adrian).

În privința diverselor contracte față de care se invocă practic cauze ilicite (fiducie cu Pârlea Cosmin, contractul de pază cu Argus), *suspendarea*

administratorului nu ar anula/invalida automat contractele; eventualul „prejudiciu iminent” rezultă din executarea acestora, invalidare care, pentru aspectele menționate (deci cauze care ar atrage nulitatea absolută), dacă ar fi adevărate, ar putea acționa la fel de bine orice persoană interesată, iar nu numai reprezentantul APROMATCO. Deci, suspendarea reprezentantului legal al APROMATCO, ca măsură urgentă motivată de aceste aspecte, apare drept nepertinentă.

În ceea ce privește refuzul de convocare al AGA de către administratorul APROMATCO, pentru a se numi cenzori ai societății, astfel cum corect a arătat instanța de fond, 119 alin. 3 din Legea nr. 31/1990, reglementează dreptul acționarilor de a solicita instanței autorizarea convocării adunării generale, ceea ce dă posibilitatea acționării directe în acest sens, nefiind necesară o blocare temporară a activității societății prin suspendarea administratorului aflat în funcție în urma unei hotărâri ce se bucură, până la o constatare contrară, de prezumția de legalitate.

În ceea ce privește imposibilitatea recuperării eventualelor prejudicii de la administratorul APROMATCO, care e și cetățean străin și nu ar deține bunuri în România, acest aspect privește în esență prejudicii ce se afirmă a fi fost deja produse și ar putea fi analizat strict pe aspectul suspendării hotărârii AGA din 30.08.2010 pentru eventuale prejudicii viitoare, a căror producere nu s-ar putea împiedica altfel; or, aşa cum am arătat mai sus, toate prejudiciile viitoare ce se afirmă că s-ar putea produce în baza unor contracte cu clauză ilicită nu ar fi stopate de simpla suspendare a administratorului, pe de o parte, iar pe de altă parte ar putea fi stopate doar prin infirmarea respectivelor acte, ce, pentru cauzele invocate, dacă ar fi adevărate, ar putea fi atacate direct de persoanele interesate.

Cât privește faptul că instanța de fond ar fi apreciat greșit urgența prin raportare și la durata rămasă din mandatul administratorului (de doar 5 luni), Curtea constată că pe de o parte, instanța de fond nu s-a raportat doar la durata rămasă, ci și la durata deja scursă, de 3 ani și jumătate, timp în care nu s-a solicitat suspendarea, deși litigiul de fond era declanșat din 29.05.2011. Deci, instanța de fond a coroborat, durata deja cursă sub aspectul solicitării suspendării, cu durata rămasă în care, în cel mai bun caz, ar putea opera suspendarea, ceea ce Curții apare drept foarte logic, fiind foarte greu să argumentezi de ce într-o situație atât de „urgentă” a existat o anumită pasivitate mai mult de 3 ani (și mai mult de 2 ani și 4 luni de la data solicitării anulării hotărârii pe fond), dar se consideră vădit urgent o suspendare pentru ultimele luni de mandat.

Față de aceste considerente Curtea va respinge și apelul declarat de reclamantul Zlate Andrei.

Pentru acestea considerente, Curtea constată că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor articolului 480 alin. 1 C.proc.civ., urmează să respingă ca nefondate apelurile declarate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge apelurile formulate de reclamanta **SC BGA INSTAL ENERGIE SRL - J40/570/2007, CUI 20547470**, cu sediul în București, Str. Drumul Timonierului nr. 26, sector 6 și cu sediul ales la administrator statutar Zlate Andrei: București, Splaiul Independenței nr. 2-J, ap.19, Sector 3 și de **ZLATE ANDREI**, domiciliat în București, Str. Splaiul Independenței nr. 2-J, ap. 19, sector 3, împotriva Sentinței civile nr.1081/11.03.2014, pronunțată de Secția a VI-a Civilă a Tribunalului București în dosarul nr.568/3/2014 având ca obiect suspendare executare hot. AGA, pe cale de ordonanță președințială, în contradictoriu cu intimata părătă **SC APROMATCO SA - J40/245/1991, CUI 331730**, cu sediul în Comuna Dobroești, sat Fundeni, Str. Cireșului nr. 43 B, Județ Ilfov, ca nefondate.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 14 Mai 2014.

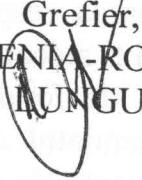
Președinte,
PAUL PRICOPE

Judecător,
ELENA-SIMONA RĂDOI

Grefier,
EUGENIA-RODICA LUNGU

Red. Jud. PP Tehnoredactat: PP 5 ex./29.05.2014
Com.3 ex./30.05.2014
Tribunalul București - Secția a VI-a Civilă
Jud. fond: Marcela Marta Jacob